

~~Бях съученика с Христо И~~
Христо в осмвото училище
от Софка Чанева

Бях съученичка с Христо Измирлиев - Смирненски, ~~в Кукуш, нашия~~
~~роден град~~, ^{в родния му град Кукуш.} от I до IV отделение и след това в трети прогимназиален клас.
Най-добре си го спомням, ~~обаче~~ в II отделение, понеже седяхме един до друг
на първия чин, като най-малки от всички други съученици. ^{Беше} спомням си го като
доста палаво момче, много подвижен, само се въртеше на чива и ми събаряше
нещата на пода. ^{Като} ~~Тая~~ ^{бяхме} ~~роднина~~ ние бивахме заедно, и в редицата на първо мя-
ето като най-нисички, ръка за ръка отивахме на разходка, при гимнастика, или
прибирайки се в клас. ^{Беше} ~~беше~~ силен ученик, остроумен, закачлив и духовит. -Смен-
ник, както го наричахме ние.

Спомням си го още и при други случаи. На турския байрам за донун-
нята се правеха илюминации. Дюкяна на баща му беше срещу дюкяна на моя баща.
От единия дюкян до другия връзваха въжета и по тях нареждаха фенерчета от
разноцветни картони с изрязани по тях разни фигури и осветени от вътре,
други най-различни карикатури на мъже, палачовци, животни и пр, които нагла-
сяваха да се движат по въжето. В тия илюминации, рисуване и приготвяване
на карикатурите ^{Най-живо} ~~вземаше участие~~ и ^и ~~то най-живо~~ и Христо. Така си го спомням.

—Софка Чанева—

Дравуви.
Чанева

